

[Aksel Larsen.]

ordførere. Jeg vil dog sige, at jeg er ikke særlig betænkelig ved den foreslåede bestemmelse i § 1, punkt 2, om et nyt 3. punktum i valglovens § 17, stk. 3. Det er en bestemmelse, der skulle give indenrigsministeren bemyndigelse til i forbindelse med ændringer i landets kommunale inddeling at foretage de heraf følgende forandringer i valgkredsfortegnelsen. Det er sikkert et rigtigt princip, at valgloven kun bør kunne laves om af folketinget; men her er et så lille område, hvor det er nødvendigt administrativt hurtigt at kunne foretage forandringer i valgkredsfortegnelsen, og jeg tror, at man kan komme ud for visse ubehagelige ting, hvis det kun må gøres ved lov, og hvis ikke indenrigsministeren får en beføjelse, som ingen har grund til at tro at han på nogen måde vil komme til at misbruge eller administrere, så nogen bliver utilfreds derved.

Så er der § 1, punkt 9, om den nye affattelse af § 37. Jeg kan fuldt ud underskrive, hvad det ærede medlem hr. Holger Eriksen har sagt om, at det er jo ikke nødvendigt at komme med for detaljerede regler for, hvordan stemmeafgivningen skal foregå, for det går jo nok. Men så vil jeg tilføje, at at jeg er særdeles glad ved affattelsen af stk. 3 om, hvorledes man skal bedømme, om en stemmeseddel er gyldig eller ugyldig, dog sådan at forstå, at jeg mener, hovedreglen må være den, der står under 1), at en stemmeseddel er ugyldig, når det ikke med sikkerhed fremgår, hvilket af partierne eller hvilken kandidat uden for partierne vælgeren har villet give sin stemme; det må være hovedreglen; og så er det klart, at så må man også som hovedregel have det, at valghemmeligheden skal kunne bevares. Det må ikke af stemmesedlen kunne ses, hvilke vælgere der har stemt sådan og sådan.

Men hvad den tredje bestemmelse angår, dette med særpræget, vil jeg sige, at den skal administreres særdeles varsomt, for det kan måske i mange tilfælde være svært at afgøre, om særpræget er tilføjet stemmesedlen forsætligt; og hvis det ikke bibringer nogen tvivl om, hvem vælgeren har villet stemme på, og hvis det ikke bevirker, at man kan se, hvem vælgeren er, kan jeg ikke se, at der er nogen skade sket ved et sådant

såkaldt særpræg. Men det går naturligvis nok, hvis man henholder sig til, at hovedreglen er valghemmeligheden; hovedreglen er, at der må ikke være tvivl om, hvem vælgeren har villet stemme på.

Dernæst er der kredsinddelingen. Ja, derom har jeg tidligere sagt, at det er jo noget, vi må gøre noget mere ved i udvalget. Men jeg kan ikke lade være med allerede nu ved første behandling at henstille til en fornyet kontrolleret undersøgelse, om man nu har foretaget den rigtige inddeling for Odenses 1. og 2. kreds, og om man har skrevet Odenses 1. kreds ved den rigtige inddeling og 2. kreds ved den rigtige inddeling. Vi har nu siden — var det 1948? — haft en del kvaler med det, og jeg kan ikke, når jeg ser på forslaget, skønt jeg er gammel odenseaner, umiddelbart se, om det er rigtigt; det vil vi naturligvis se på i udvalget, men andre bør også gøre det, så vi ikke skal lave den dumhed igen, som blev gjort i 1948.

Dermed skal jeg for vort partis vedkommende anbefale lovforslaget til videre behandling.

Iver Poulsen: Da praktisk talt alle de foregående ærede ordførere har berørt de punkter i det foreliggende lovforslag, som mit parti havde hæftet sig noget ved, og har udtalt sig om disse punkter nøje i overensstemmelse med vor opfattelse, kan jeg fatte mig i stor korthed, for der er jo ingen grund til at trække tiden ud med gentagelser.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen var den første, der nævnte betænkeligheden ved færre valgsteder, og jeg var glad ved, at en repræsentant for regeringspartierne — det var også tilfældet med den ærede ordfører for det radikale venstre — havde sin opmærksomhed henvendt på det spørgsmål; det er nemlig et spørgsmål af ret stor betydning, for det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen udtrykte det, at en lang afstand i tyndt befolkede egne til valgstedet vil nedsætte valgdeltagelsen; og alle må jo være interesserede i, at valgdeltagelsen bliver den størst mulige. Men når man fra regeringspartiernes side er opmærksom på det, vil det sikkert blive behandlet på den rigtige måde i udvalget.

Med hensyn til bemyndigelsen til den højtærede indenrigsminister kan der for-